DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA LEGNICKIEGO

PL ISSN 0239-8257 Legnica, dnia 29 marca 1986 r. Nr 3

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA WOJEWODY LEGNICKIEGO:

30.
ZARZĄDZENIE Nr 3
WOJEWODY LEGNICKIEGO
z dnia 14 marca 1986 r.
w sprawie taryfy przewozu osób i bagażu w miejskiej komunikacji publicznej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz.U. z 1985 r. Nr 49, poz. 261) oraz § 1 pkt 11 lit. a) i § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz.U. Nr 61, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustanawia się taryfę przewozu osób i bagażu w miejskiej komunikacji publicznej, stanowiącą załącznik do zarządzenia.
2. Taryfa, o której mowa w ust. 1, obowiązuje na obszarze województwa legnickiego.

§ 2.

Traci moc zarządzenie nr 73 Wojewody Legnickiego z dnia 31 grudnia 1982 r. w sprawie taryfy przewozu osób i bagażu w miejskiej komunikacji publicznej (Dz. Urz. WRN w Legnicy Nr 8, poz. 58 i Dz. Urz. Wojew. Legn. z 1985 r. Nr 3, poz. 34).

§ 3.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Legnickiego.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 1986 r.

WOJEWODA LEGNICKI
Ryszard Jelonek

Załącznik do zarządzenia nr 3
Wojewody Legnickiego
z dnia 14 marca 1986 r

TARYFA
przewozu osób i bagażu w miejskiej komunikacji publicznej.

§ 1.

1. Taryfa obowiązuje w przewozach osób i bagażu autobusami w miejskiej komunikacji publicznej na obszarze województwa legnickiego, wykonywanych przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Legnicy, zwane dalej „przewoźnikiem".
2. Taryfę stosuje się łącznie z odrębnymi przepisami porządkowymi obowiązującymi przy przewozie osób i bagażu pojazdami komunalnymi przedsiębiorstw (zakładów) komunikacyjnych w miejskiej komunikacji publicznej.

§ 2.

W przewozach osób na liniach komunikacyjnych w granicach administracyjnych miasta stosuje się następujące ceny biletów jednorazowego przejazdu:

1) na liniach komunikacyjnych normalnych:
   a) biletu jednorazowego normalnego — 6 zł,
   b) biletu jednorazowego ulgowego — 3 zł,
2) na liniach komunikacyjnych pospiesznych:
   a) biletu jednorazowego normalnego — 12 zł,
   b biletu jednorazowego ulgowego — 6 zł.

§ 3.

W przewozach osób na liniach komunikacyjnych zamiejskich (międzymiastowych) stosuje się następujące ceny biletów jednorazowego przejazdu:

1) na liniach komunikacyjnych normalnych — według następującej tabeli:

Za odległość kilometrów	Cena biletu jednorazowego w zł	
	normalnego	ulgowego
do — 5	12	6
6—10	16	8
11—15	20	10
16—20	24	12
21—25	30	16
26—30	36	18
31—35	42	22
36—40	48	24
41—45	54	28
46—50	60	30
51—55	66	34
56—60	72	36
61—65	78	40
66—70	84	42
71—75	90	46
76—80	96	48
81—85	102	52
86—90	108	54

2) na liniach komunikacyjnych pospiesznych — według następującej tabeli:

Za odległość kilometrów	Cena biletu jednorazowego w zł	
	normalnego	ulgowego
do — 20	80	40
21— 40	110	56
41— 60	140	70
61— 80	170	86
80—100	180	90

§ 4.

W przewozach osób na wszystkich liniach komunikacyjnych nocnych cena biletu jednorazowego przejazdu stanowi dwukrotność ceny biletu jednorazowego normalnego uprawniającego do jednorazowego przejazdu na odpowiedniej linii normalnej lub pospiesznej poza porą nocną określoną w § 28 ust. 4.

§ 5.

1. W przewozach bagażu na wszystkich liniach komunikacyjnych:
   1) w granicach administracynjych miasta cena biletu jednorazowego na przewóz bagażu odpowiada cenie biletu jednorazowego normalnego uprawniającego do jednorazowego przejazdu osoby na danej linii,
   2) zamiejskich (międzymiastowych) stosuje się ceny biletów jednorazowych na przewóz bagażu — według następującej tabeli:

Przy cenie osobowego biletu jednorazowego normalnego złotych	Cena biletu jednorazowego za przewóz bagażu zł
do — 40	25
41— 80	40
81—110	50
111—140	60
141—170	80

2. Bilety nie są wymagane przy przewozie w autobusie przedmiotów stanowiących bagaż ręczny i nie przekraczających rozmiarów 60×40×20 cm oraz przy przewozie małych zwierząt (np. psów, kotów, ptaków) trzymanych na rękach. Dotyczy to również innych przedmiotów, które stosownie do przepisów, o których mowa w § 1 ust. 2, mogą być przewożone bezpłatnie.
3. Posiadanie biletu nie uprawnia do przewozu bagażu, którego przewożenie w autobusie jest zabronione przepisami, o których mowa w § 1 ust. 2, lub innymi szczególnymi przepisami.

§ 6.

Bilety jednorazowe są ważne w przewozach osób i bagażu pojazdami miejskiej komunikacji publicznej w całym kraju, niezależnie od miejsca ich zakupu.

§ 7.

1. Do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych na liniach komunikacyjnych normalnych i pospiesznych uprawnieni są:
   1) studenci szkół wyższych oraz uczniowie szkół podstawowych i ponadpodstawowych,
   2) dzieci w wieku od lat 4 do 7,
   3) emeryci i renciści nie pozostający w stosunku pracy powodującym zawieszenie świadczeń emerytalnych względnie rentowych oraz małżonkowie, na których emeryci i renciści otrzymują dodatki rodzinne, przed ukończeniem 75 lat życia,
   4) kombatanci.
2. Kombatanci uprawnieni są do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych także na nocnych oraz specjalnych (§ 14) liniach komunikacyjnych.

§ 8.

1. Dokumentem stwierdzającym prawo do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych jest, w przypadku osób określonych:
   1) w § 7 ust. 1 pkt 1 — odpowiednia legitymacja,
   2) w § 7 ust. 1 pkt 3 — dowód (odcinek) należnej emerytury lub renty z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym emeryt lub rencista korzysta z ulgowego biletu, a w przypadku małżonka, na którego emeryt lub rencista otrzymuje dodatek rodzinny — dowód (odcinek) należnej emerytury lub rent y małżonka, lub inny odpowiedni dokument,
   3) w § 7 ust. 1 pkt 4 — odpowiednia legitymacja lub inny odpowiedni dokument.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, powinny odpowiadać wszystkim wymogom przewidzianym w przepisach szczególnych.
3. Jeżeli określony dokument nie zapewnia możliwości ustalenia tożsamości osoby, wymagany jest także dowód osobisty lub inny umożliwiający ustalenie jej tożsamości. Dowód taki jest wymagany również w przypadku wątpliwości co do wieku dziecka (§ 7 ust. 1 pkt 2).

§ 9.

1. Pasażer posiadający bilet jednorazowy uprawniający do przejazdu na liniach komunikacyjnych w granicach administracyjnych miasta jest uprawniony, na podstawie takiego biletu, do przejazdu w tych granicach także na liniach komunikacyjnych zamiejskich (międzymiastowych).
2. Bilet jednorazowy uprawniający do przejazdu na linii komunikacyjnej, na której obowiązuje wyższa cena biletu na przejazd, uprawnia do przejazdu także na linii komunikacyjnej, na której stosowana jest cena niższa.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy przewozie bagażu.

§ 10.

W przewozach osób na liniach komunikacyjnych w granicach administracyjnych miasta stosuje się następujące ceny biletów miesięcznych:

1) imienne bilety miesięczne pracownicze:
   a) na jedną linię komunikacyjną — 250 zł,
   b) na dwie linie komunikacyjne — 400 zł,
   c) na trzy linie komunikacyjne — 600 zł,
   d) na wszystkie linie komunikacyjne — 750 zł,
2) bezimienny („na okaziciela") bilet miesięczny pracowniczy na wszystkie linie komunikacyjne — 1500 zł,
3) imienne bilety miesięczne szkolne:
   a) na jedną linię komunikacyjną — 130 zł,
   b) na dwie linie komunikacyjne — 200 zł,
   c) na trzy linie komunikacyjne — 300 zł,
   d) na wszystkie linie komunikacyjne — 450 zł,
4) imienne bilety miesięczne ogólnodostępne:
   a) na jedną linię komunikacyjną — 500 zł,
   b) na dwie linie komunikacyjne — 800 zł,
   c) na trzy linie komunikacyjne — 1200 zł,
   d) na wszystkie linie komunikacyjne — 1500 zł,
5) bezimienny („na okaziciela") bilet miesięczny ogólnodostępny na wszystkie linie komunikacyjne — 3000 zł.

§ 11.

W przewozach osób na liniach komunikacyjnych zamiejskch (międzymiastowych) stosuje się następujące ceny biletów miesięcznych:

1) imienne bilety miesięczne pracownicze i imienne bilety miesięczne szkolne na jedną linię komunikacyjną — według następującej tabeli:

Za odległość kilometrów	Cena biletu miesięcznego w zł	
	pracowniczego	szkolnego
do — 5	480	240
6—10	600	300
11—15	720	360
16—20	960	480
21—25	1200	600
26—30	1440	720
31—35	1680	840
36—40	1920	960
41—45	2160	1080
46—50	2400	1200
Za każde następne 5 km	240	120

2) imienny bilet miesięczny pracowniczy na wszystkie linie komunikacyjne — 4500 zł,
3) bezimienny („na okaziciela") bilet miesięczny ogólnodostępny na wszystkie linie komunikacyjne — 9000 zł.

§ 12.

Przepisy § 10 i 11 dotyczące biletów miesięcznych szkolnych stosuje się do biletów miesięcznych socjalnych.

§ 13.

Bilety miesięczne nie uprawniają do przejazdów na liniach komunikacyjnych pospiesznych oraz normalnych i pospiesznych liniach komunikacyjnych nocnych, z wyjątkiem biletów określonych w § 10 pkt 5 i § 11 pkt 2 i 3.

§ 14.

W przewozach osób i bagażu na liniach komunikacyjnych specjalnych (rekreacyjnych, imprezowych itp.) ceny biletów jednorazowego przejazdu (przewozu bagażu) ustala przewoźnik, z zachowaniem zasady rentowności przewozów na takich liniach.

§ 15.

1. Do korzystania z biletów miesięcznych są uprawnieni:
   1) pracownicy objęci ubezpieczeniem społecznym — do korzystania z biletów miesięcznych pracowniczych,
   2) studenci szkół wyższych, uczniowie szkół podstawowych i ponadpodstawowych oraz dzieci uczęszczające do przedszkoli — do korzystania z biletów miesięcznych szkolnych,
   3) emeryci i renciści — do korzystania z biletów miesięcznych socjalnych.
2. Bilety miesięczne przysługują osobom określonym w ust. 1, gdy odległość między miejscem zamieszkania a miejscem pracy bądź nauki wynosi co najmniej 1,5 km. Nie dotyczy to osób, w stosunku do których, ze względu na ich stan zdrowia, uzasadnione jest odstępstwo od tej zasady.

§ 16.

1. Bilet miesięczny przysługuje tylko na dojazdy do miejsca pracy bądź nauki, wskazanego wraz z adresem na bilecie. W przypadkach uzasadnionych odbywaniem zajęć (pracy lub nauki) w więcej niż jednym miejscu mogą być wydane nie więcej niż trzy bilety miesięczne, z tym że przy ich wydawaniu stosuje się przepis ust. 2.
2. Bilety miesięczne wydaje się na jedną linię komunikacyjną. W przypadku braku bezpośredniego połączenia między miejscem zamieszkania a miejscem pracy bądź nauki, może być wydany bilet miesięczny na dwie linie komunikacyjne, a na trzy linie komunikacyjne tylko w razie braku połączenia dwoma liniami. Bilet miesięczny na dwie linie komunikacyjne może być wydany także w przypadku uzasadnionym względami racjonalizacji przewozów.
3. Przy wydawaniu biletów miesięcznych uwzględnia się linie komunikacyjne umożliwiające przejazd najkrótszą trasą między miejscem zamieszkania a miejscem pracy bądź nauki. Na życzenie pasażera dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady, jeżeli przemawiają za tym względy racjonalizacji przewozów.

§ 17.

1. Bilet miesięczny uprawnia do przejazdów między miejscem zamieszkania a miejscem pracy bądź nauki. Przy korzystaniu z przejazdów, właściwymi dla każdego z tych miejsc są dwa najbliżej nich położone przystanki autobusowe, dla każdego kierunku jazdy i dla każdej oznaczonej na bilecie linii komunikacyjnej.
2. Bilet miesięczny uprawnia do przejazdu na innej niż określona w bilecie linii komunikacyjnej tylko na trasie wspólnej dla tych linii i tylko w granicach administracyjnych miasta. Ograniczenia te nie dotyczą biletów określonych w § 11 pkt 2 i 3, a w zakresie wymogu wspólnej trasy — także biletów określonych w § 10 pkt 1 lit. d) i pkt 2 oraz pkt 3 lit. d) i pkt 4 lit. d) oraz pkt 5.

§ 18.

1. Bilet miesięczny uprawnia do przejazdów w dni wolne od pracy tylko wówczas, gdy jest opatrzony odpowiednią klauzulą.
2. Bilety miesięczne z klauzulą, o której mowa w ust. 1 przysługują tylko pracownikom pracującym w dni wolne od pracy. Pozostałym osobom, uprawnionym do korzystania z biletów miesięcznych, może być wydany bilet miesięczny z taką klauzulą za dodatkową ceną, w przypadku biletu miesięcznego na:
   1) linie komunikacyjne w granicach administracyjnych miasta — w wysokości 100 zł,
   2) linie komunikacyjne zamiejskie (międzymiastowe) — w wysokości 200 zł.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do biletów miesięcznych szkolnych.

§ 19.

Ograniczenia określone w § 15 i § 16 oraz § 17 ust. 1 i § 18 ust. 1 nie dotyczą biletów miesięcznych ogólnodostępnych oraz biletów miesięcznych socjalnych.

§ 20.

1. Bilety miesięczne pracownicze wydaje się na odpowiednie zamówienie zakładów pracy.
2. W zamówieniu składanym przez zakład pracy zamawiający powinien w szczególności określić, którzy pracownicy ubiegający się o wydanie biletów miesięcznych pracowniczych pracują w zakładzie pracy także w dni wolne od pracy (praca w ruchu ciągłym), biorąc pod uwagę ograniczenia określone w § 18.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do biletów miesięcznych szkolnych i biletów miesięcznych socjalnych.

§ 21.

Przewoźnik może ograniczyć ilość wydawanych biletów miesięcznych na określone linie komunikacyjne zamiejskie (międzymiastowe), jeżeli przemawiają za tym względy racjonalizacji przewozów.

§ 22.

Bilety miesięczne określone w § 10—12 są biletami o niekontrolowanej ilości przejazdów.

§ 23.

1. Do korzystania z bezpłatnych przejazdów są uprawnieni:
   1) posłowie na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
   2) dzieci do ukończenia 4 lat życia,
   3) pracownicy przedsiębiorstw i zrzeszeń przedsiębiorstw komunikacji miejskiej oraz członkowie ich rodzin pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym,
   4) inwalidzi wojenni i wojskowi,
   5) inwalidzi zaliczeni do I grupy inwalidów oraz ich przewodnicy,
   6) ociemniali i ich przewodnicy,
   7) osoby, które ukończyły 75 lat życia,
   8) członkowie rad narodowych w obrębie i do miejscowości będącej siedzibą rady,
   9) umundurowani funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej i żołnierze Wojskowej Służby Wewnętrznej, do stopnia starszego sierżanta sztabowego włącznie,
   10) żołnierze służby czynnej do stopnia starszego kaprala włącznie,
   11) umundurowani lub posiadający odpowiednie oznaczenie organizacyjne członkowie Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej,
   12) uczniowie szkół specjalnych (dzieci upośledzone) i ich opiekunowie,
   13) inspektorzy gospodarki samochodowej, w czasie wykonywania inspekcji,
   14) społeczni kontrolerzy ruchu, o których mowa w § 25.
2. Osoby określone w ust. 1 pkt 8—12 nie są uprawnione do korzystania z bezpłatnych przejazdów na liniach komunikacyjnych pospiesznych.
3. Przepis ust. 2 nie stosuje się do członków rad narodowych w przypadkach, gdy na określonej trasie kursują wyłącznie autobusy pospieszne.
4. Dokumentem stwierdzającym prawo do korzystania z bezpłatnych przejazdów jest odpowiednia legitymacja lub inny odpowiedni dokument. Przepisy § 8 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 24.

W przewozach osób i bagażu na wszystkich liniach komunikacyjnych stosuje się opłatę w wysokości 1200 zł za przejazd (przewóz bagażu) bez ważnego biletu.

§ 25.

1. Przy wykonywaniu kontroli przewozów przewoźnik może korzystać z pomocy społecznych kontrolerów ruchu, zaopatrzonych w odpowiednie legitymacje wystawione przez przewoźnika. Decyduje o tym przewoźnik, kierując się potrzebami należytego wykonywania przewozów, jednakże ilość takich kontrolerów nie może przekroczyć liczby 50 osób.
2. Legitymacja, o której mowa w ust. 1, może być wydana osobom posiadającym odpowiednie kwalifikacje ogólne i zawodowe, z wyjątkiem osób uprawnionych do kontroli wykonywania przewozów na podstawie odrębnych przepisów oraz osób będących pracownikami przewoźnika.

§ 26.

1. Jeżeli przejazd (przewóz bagażu):
   1) rozpoczyna się na przystanku nietaryfowym, stosuje się cenę biletu w wysokości obowiązującej za odległość taryfową od najbliższego przystanku taryfowego położonego w kierunku przeciwnym do jazdy autobusu,
   2) kończy się na przystanku nietaryfowym, stosuje się cenę biletu w wysokości obowiązującej za odległość taryfową do najbliżej położonego przystanku taryfowego w kierunku jazdy autobusu.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy linii komunikacyjnych w granicach administracyjnych miasta oraz, w tych granicach, linii komunikacyjnych zamiejskich (międzymiastowych).

§ 27.

1. Odległość taryfową ustala się na podstawie pomiarów dokonanych przy pomocy licznika kilometrowego pojazdu (tachografu) między miejscami zatrzymywania się autobusu i podaje się ją w cennikach biletowych dla każdej linii komunikacyjnej oddzielnie.
2. Miejsca, o których mowa w ust. 1, są przystankami taryfowymi. Pozostałe miejsca zatrzymywania się autobusu nie są przystankami taryfowymi (przystanki „na żądanie").
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą linii komunikacyjnych w granicach administracyjnych miasta oraz, w tych granicach, linii komunikacyjnych zamiejskich (międzymiastowych).
4. Przystanki autobusowe powinny być odpowiednio oznakowane.

§ 28.

1. Linie komunikacyjne są to trasy wyznaczone dla odpowiedniej regularnej komunikacji autobusowej zwykłej (linie komunikacyjne normalne) lub pospiesznej (linie komunikacyjne pospieszne).
2. Liniami komunikacyjnymi zamiejskimi (międzymiastowymi) są linie komunikacyjne o trasach wybiegających poza granice administracyjne miasta. Miejscem oznaczającym taką granicę dla określonej linii komunikacyjnej jest — w zależności od kierunku jazdy — ostatni bądź pierwszy przystanek autobusowy położony na terenie miasta, najbliżej granicy administracyjnej miasta.
3. Nocną linią komunikacyjną jest linia komunikacyjna dla autobusów kursujących w porze nocnej, odpowiednio oznakowanych.
4. Czas pomiędzy godzinami 23 i 4 jest porą nocną.

§ 29.

Ceny biletów uprawniających do przejazdu i przewozu bagażu na liniach komunikacyjnych zamiejskich (międzymiastowych) poza granicami administracyjnymi miasta ulegają odpowiedniej zmianie z dniem wprowadzenia zmiany cen biletów w taryfie przewozu osób i bagażu autobusami Państwowej Komunikacji Samochodowej, chyba że co innego wynika z przepisów tej taryfy lub innych szczególnych przepisów.

§ 30.

Zmiany przepisów taryfy, z zastrzeżeniem § 29, następują w drodze zarządzenia Wojewody Legnickiego.

31.

ZARZĄDZENIE Nr 4
WOJEWODY LEGNICKIEGO
z dnia 28 marca 1986 r.
w sprawie zmiany nazwy Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie.

Na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz.U. Nr 10, poz. 48) oraz § 1 pkt 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia uprawnień, które zachowują terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej (Dz.U. Nr 25, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowe nadaje się nazwę „Muzeum w Głogowie — Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski".

§ 2.

W zarządzeniu nr 66 Wojewody Legnickiego z dnia 9 grudnia 1982 r. w sprawie nadania statutu Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie (Dz. Urz. WRN w Legnicy nr 7, poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule zarządzenia wyrazy „Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie" zastępuje się wyrazami „w Głogowie — Ośrodkowi Archeologiczno-Konserwatorskiemu",
2) w § 1 wyrazy „Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie" zastępuje się wyrazami „w Głogowie — Ośrodkowi Archeologiczno-Konserwatorskiemu",
3) w załączniku do zarządzenia:
   a) w tytule załącznika wyrazy „Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie" zastępuje się wyrazami „w Głogowie — Ośrodka Archeologiczno-Konserwatorskiego",
   b) w § 1 wyrazy „Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych w Głogowie" zastępuje się wyrazami „w Głogowie — Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski",
   c) w § 4 wyrazy „Hutnictwa i Odlewnictwa Metali Kolorowych" zastępuje się wyrazami „w Głogowie — Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski".

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Legnickiego.

WOJEWODA LEGNICKI
Ryszard Jelonek

REDAKCJA: Urząd Wojewódzki w Legnicy
Wydział Prawny, Plac Słowiański 1, 59-208 Legnica
tel. centr. 601-51 w. 253, 254 i 255 oraz tel. bezp. 247-66

ADMINISTRACA: Urząd Wojewódzki w Legnicy
Wydział Budżetowo-Gospodarczy
Plac Słowiański 1, 59-208 Legnica

WZGraf. Złotoryja 904 86 Z 600

Cena zł 4,-